

BODA MAGDOLNA

anyám

anyámnak fogalma sincs
a Seychelle szigetekről
pedig nagy utakat kínlódott végig
sokszor húzta hajánál fogva
az apámnak nevezett földi pokol
ötszáz méternél nem is
vágyakozott messzebb
ha ugyan volt benne vágy
úgy egyáltalán
mert sose hagyta el maga határait
később pedig
képzeletét határértéken
tartották gyógyszerei

mégis van benne valami
halmozódó édesség
ami nem ürül ki
és csúnyán megemeli cukrát

csak ne lenne
édesszájú a halál

apám

nem láttam az apámat halva
pedig szép kép lehetne róla
józan volt és békés
az előtte való héten
a kórházban már nem ivott
meglehet a cimborája megkínálta
néhány pohárral

pont amikor hazafelé tartott
a tescós szatyrában
papuccsal pizsamával és
a hirtelen kapott zárójelentéssel
(előtte nap lumbálták
de az orvos fűtült rá
kellett a hely)

nem ért haza
csak halálhíre

legszebb ruháját adattuk rá
vasalt fehér inget
fekete pantallóval
amit az anyja temetésére vett
ráncait a boncnok
kisimította szépen

esti játék

szeretnék könnyű lenni
mint mosás előtt a zsebeket
kiürítem magam
aztán kiválogatom a lényegét
a fontosat
és flitteres szütyőmbé átrakom
az összegyűjtött gesztenyék mellé
de túlélni az időt nem lehet
mikor nem várnád
vihar támad szél lesz
elviszi amit hozott
a nyárfákról az összes aranylevelet

most arcokat keresek
a sok lim-lom között
mozdulatokat kezeket
csíkos trikókat kockás ingeket

régi melódia csöpög a plafonról
a Hold nagy szemével könyörög

hogyan hagyjam abba
mert bajom lehet
és távolról érzem
a bozóttűz illatát

visszarakok mindent
megint mint egy ólomzsák

ALE ILDIKÓ: HOLDKÓROS BICIKLISTA 1.